

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Theologiæ Moralis

Moure, Antonio Fernandes de

Coloniæ Agrippinæ

Cap. 9. De Hæreticorum peccatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40934

Ratio est, quia illæ humanorum membrorum partes, suapte naturæ prouocant ad libidinem, & ideo perpetuo sunt puritati scandalo actiuo, quod sub mortali cecidit euitare cum possumus.

4 QVÆST. *Fuco se, & pigmentis, capillisque alienis uti, uult formosam Bertha, non tamen illum finem prauum intendit, quantum peccat?* RESP. Venialiter tantum, quod mendacium. Ita D. Thom. 2. 2. quæst. 169. ar. 2. ad 3. *Non capit. 3. numer. 20. Et capit. Furati. de consuet. dist. 1. Saa. verb. ornat. tale vero mendacium est graue, iuxta Nau.*

5 QVÆST. *Quid sentis de ornatu muliebri, absque fine, quam pro ostendenda pulchritudine?* RESP. In inuoluptate solum peccatum veniale agnoscit Nau. cap. 1. num. 18. cum Caiet. 2. 2. quæst. 169. ar. 1. quamuis per accidens inquit, ex splendido ornatu, aliena concupiscentia alliciat ad libidinem. argum. cap. *Quisquis. 4. dist. 1. Quæ contra mores. 8. dist. 1. licet ornans se sit religiosus, etiam si, inquit, iterum, ob id alius ad peccandum mortaliter moueatur, nisi quis se ornet ornamentis à lege grauiter prohibitis aut ita indecenter, ut uerba intra luceant. sic Nau. & Caietanus. Oppositum docet Sylu. ornatus cum plurimis, quem sequor iuxta d. 1. huius §. cum scilicet sine detrimento potest quædam hoc proximi scandalum passiuum.*

AD LIT. H.

CAPVT IX.

Hæreticorum peccata. §. I.

- 1 An ex licentia Episcopi possit aliquis sacerdos absolvere hæreticos occultos.
- 2 Quis dicendus sit fautor hæreticorum.

3 QVÆSTIO. *Possuntne hæretici occultis absolui à sacerdote, cui episcopus committit, ut eos absoluat?* RESP. Affirmative.

Affirmat Cord. *qua. 8. quest. libel.* Ratio eius est, quia licet Conc. Trident. *sessi. 24. cap. 6.* hanc potestatem commiserit solis episcopis: dedit illis hanc potestatem ordinariam, & non delegatam, ita tamen, ut non transferatur ad episcoporum vicarios per communem, & absolutam deuolutionem suae iurisdictionis, quam expressis verbis noluit deuolui, & deuoluta irritat idem Concilium: hoc tamen non tollit, quin in particulari possit alicui committi. Fundamentum huius conclusionis est, quia commissarius iure potest alteri committere vices suas, quia accipit potestatem ordinariam, ut docet cum communi Syluest. *absolutio. 4. qua. 6. dub. 2. & ver. commissarius.* Sed cum episcopi deliguntur à Concilio ad absolucndos hereticos occultos, eliguntur, ut commissarij à iure, igitur possunt hanc potestatem alicui sacerdoti committere.

2. QVAEST. *Censeturne hereticorum fautor, qui cum notorij hereticis agit in suam propriam utilitatem, & commodum, non ut heretici sunt, sed ut politici ciues, mercatores, opifices sapientes, meretrices, & similes?* R. E S P. Minime. Ratio sumitur ex constanti Theologorum, Iuristarumque proloquio, vsu receptissimo, minime nos teneri euitare excommunicatos, nisi sint notorij clerici percussores, & nominatim denunciati, ut iam ostendi in propria materia de excommunicatione. Licetque videre longam & satis doctam probationem apud Beiana *2. p. cas. 7.*

Hæredum peccata. §. 2.

- 1 De legato relicto filij spurij.
- 2 Ad quid teneatur filius spurius circa legatum sibi à patre relicto.
- 3 De extraneo constituto hærede sub confidentia de tradenda hæreditate filio spurio.
- 4 An parentes succedant filij spurij morientibus ab intestato.

1 QVAESTIO. *Instituit Socrates extraneum hæredem sub fide data expressa de tradendis bonis filio spurio ex damnato*

damnato concubitu ipsius Socratis. Rogo utrum extraneus possit illa bona retinere. Deinde utrum illa possit tradere spurio, an teneatur illa reddere hæredibus ab intestato successibus? RESP. Talis non est verus hæres, & ideo potius mortaliter retinendo, aut spurio tradendo, siue a laico siue a clerico institutus sit, reddendaque hæreditas intestato talis hæreditas. Ita Barthol. *conf.* 194. Bald. *L. de quod pauper. Cod. de episcop. & cler.* Ratio est, quia testamentum est fraudulentum, quia contra id, quod leges decernunt, cum ex fide data teneatur hæres institui illa bona reddere spurio: & ideo per tale fraudulentum testamentum non acquiritur dominium rerum relictarum. Imo talis hæres, ut prædo censetur. *L. In testam. ff. de legatis, & fideicommissi.* Priuaturque hæreditare, & bonis applicantur ffisco.

2 QVÆST. Tenentur in conscientia filij spurij cedere legatis relictis in testamento parentum: nisi sint legata præiudicantis, statim ante iudicis sententiam? RESP. Tenentur. Ita Beza 2. p. *cas.* 12. Ratio est, quia leges prohibentes filium spurium succedere iure hæreditario non sunt generales, sed præceptiua, annullantes talia legata in conscientia, utpotè decernentes inhabilem hæreditatis legatum spurium, *Probat. L. Extraneum. C. de her. instit. Prob. Alex. conf.* 174. in 3. *nu.* 4. Dixi nisi sint de alimentis, quia alimenta debentur iure naturali, cui non possunt contra dicere leges humanae.

3 QVÆST. Si talis extraneus hæres relinquitur solius confidentia animo tantum concepta, & minime declarata expressè de tradendis bonis spurio filio, quid censes? RESP. Censet testamentum non esse fraudulentum, & ideo extraneus esse verum hæredem, quia ex illa mera confidentia non manet obligatus ad reddenda bona: posseque illa reddere spurio ex gratitudine, quæ à nobilibus expectatur. Leges vero prohibentes, ne veniant bona ad spurios, illicita sub confidentia, loquuntur de confidentia necessitate, & cogente institutum hæredem, hoc est, quæ fide data & exhibita pollicitatione declaratur, constat in textu expresso *L. Prædonis ff. de potit. hered. l. ita fidei. ff. de non fisci.* Quæ leges cum sint odiosæ, non sunt extendendæ ad ea quæ ibi non exprimentur.

4 QVÆST. Succeduntne parentes filijs spurijis ex damnato concubitu ortis, morientib, ab intestato? RESP. Minime, Athen. Quibus modis. § illud. col. 6. Panorm. ca. Tanta. num. 13. qui filij sunt legitimi. Ideo cum filij non succedunt parentibus ab intestato, neque iidem parentes filijs. Notat Gloss. communiter recepta, in Auth. Si qua illustris. Cod. ad Orficianum. & in §. Nouissime. Instit. eodem. Paleotus de notis. cap. 43. Nau. lib. 3. consil. titul. de success. ab intest. consil. 1.

AD LIT I.

CAPVT X.

Iudicium peccata. §. 1.

- 1 De usurpatione iurisdictionis.
- 2 Quot modis datur via ad cognoscenda crimina.
- 3 Quo modo iuridice procedendum.
- 4 Quid dicendum de criminibus atrocioribus circa punitionem.
- 5 An sit de essentia iudicij ordo processus à iure prescriptus.
- 6 An iudex possit damnare reum iuxta allegata, & probata, quem scit priuata scientia innocentem esse.
- 7 De iudice seculari prohibente emere à clericis, vel eis aliquid vendi.
- 8 De iudice seculari reum ab ecclesia extrahente ad illam confugientem.
- 9 Qui dicatur locus sacer.
- 10 Qui gaudent ecclesie immunitate.
- 11 Qui non gaudent hoc priuilegio.

L. l. 5

12 An